

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 1.12.2000
KOM(2000) 784 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

ÅRSRAPPORT OM HUMANITÄRT BISTÅND 1999

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

ÅRSRAPPORT OM HUMANITÄRT BISTÅND 1999

INNEHÅLL

1.	SAMMANFATTNING.....	4
2.	STRATEGI OCH SAMORDNING – UTVÄRDERINGEN ENLIGT ARTIKEL 20....	5
3.	ÖVERSIKT ÖVER INSATSERNA.....	7
3.1.	AFRIKA.....	7
3.2.	EUROPA	11
3.3.	ASIEN, MELLANÖSTERN/MEDELHAVSOMRÅDET OCH LATINAMERIKA	14
4.	KATASTROFBEREDSKAP – DIPECHO	18
5.	FÖRBINDELSER MED PARTNER – RAMAVTAL OM PARTNERSKAP	18
6.	ANSLAGSFONDEN – NÄTVERK FÖR HUMANITÄRT BISTÅND.....	19
7.	KOMMUNIKATION/INFORMATION	20
8.	UTVÄRDERING, BUDGET OCH REVISION.....	20
9.	Bilagor ¹	
	BILAGA 1 Finansieringsbeslut avseende humanitärt bistånd per region (1998,1999)	
	BILAGA 2 Kontrakt avseende humanitärt bistånd per budgetår (1997, 1998, 1999)	
	BILAGA 3 Översikt över finansieringsbeslut avseende EG:s humanitära bistånd per finansieringskälla (1993–1999)/Nya beslut avseende EG:s humanitära bistånd (1994–1999)	
	BILAGA 4 Undertecknade kontrakt 1997, 1998 och 1999	
	BILAGA 5 Finansieringsbeslut avseende humanitärt bistånd per region 1998 och 1999	
	BILAGA 6 EG-kontrakt avseende humanitärt bistånd 1997, 1998 och 1999	
	BILAGA 7 Förteckning över projekt som får finansiellt stöd från ECHO:s anslagsfond	

¹ Se ruta sidan 22.

1. SAMMANFATTNING

1999 var ett förändringsår för Europeiska gemenskapens kontor för humanitärt bistånd (ECHO), både på personalnivå och i fråga om ECHO:s sätt att bedriva sin verksamhet.

Poul Nielson ersatte Emma Bonino som sedan 1995 varit den kommissionsledamot som ansvarat för ECHO. Alberto Navarro slutade efter mer än två och ett halvt år som direktör för ECHO och Constanza Adinolfi utsågs till ny direktör i mars 2000.

Året inleddes med ett nytt ramavtal för partnerskap, med inriktning på att förbättra ECHO:s samarbete med sina partner inom det offentliga samt i den privata sektorn.

Vad gäller insatserna har krisen i Kosovo haft en avgörande inverkan på ECHO:s prioriteringar för 1999 och de medel kontoret förfogar över. För första gången tillhandahöll ECHO² över 800 miljoner euro till stöd för humanitära insatser, varav omkring hälften ägnades åt krisen i Kosovo. Detta inkluderade ett beslut om det största enskilda finansiella bidraget (196 miljoner euro) som kommissionen någonsin beviljat i fråga om humanitärt bistånd. Inga medel togs dock från andra prioriterade områden i ECHO:s budget (särskilt Afrika), utan medlen frigjordes i stället från reserven för katastrofbistånd i EG:s budget.

Under 1999 finansierade ECHO projekt i 70 länder och företrädde av 65 experter ute på fältet. Omkring 20 procent av ECHO-medlen kanaliserades genom FN-organ (13,7 procent gick till FN:s flyktingkommissariat UNHCR och 5,1 procent till Världslivsmedelsprogrammet WFP), omkring 15 procent kanaliserades genom Röda korset och övriga 65 procent användes till finansiering av projekt som leddes av icke-statliga organisationer.

Under året har också flera ECHO-insatser lyckosamt "fasats ut" för att ersättas av utvecklingsprogram. Detta gäller Niger och Mali, sent omsider Bosnien och Hercegovina, samt Kosovo. I Kosovo inrättade kommissionen för första gången en arbetsgrupp (som en förelöpare till en blivande byrå för återuppbyggnad), vilken bidrog till en smidig övergång från katastrofhjälp till återuppbyggnadsbistånd.

När det gäller ECHO:s strategi för distribution av humanitärt bistånd blev den utvärdering som gjordes i enlighet med artikel 20 i förordningen om humanitärt bistånd en av årets stora händelser. ECHO:s verksamhet får rent allmänt beröm i utvärderingen, samtidigt som den belyser flera punkter som kräver förbättringar, från ECHO:s interna förvaltning till dess förbindelser med sina partner samt urvalet och övervakningen av projekt. Kommissionen införlivade de flesta av dessa rekommendationer i ett meddelande till rådet och parlamentet.

Det viktigaste budskapet i det meddelandet var behovet av att fokusera på resultat. För att genomföra rekommendationerna i meddelandet från kommissionen har nu en arbetsplan för reformering av ECHO under de kommande åren utarbetats.

Genomförandet av denna plan kommer att utgöra en av ECHO:s främsta utmaningar för år 2000 och framåt.

² Av praktiska skäl refereras i rapporten oftast till ECHO, men det skall dock påpekas att det är Europeiska kommissionen som fattar besluten om humanitärt bistånd och som har det yttersta ansvaret för ECHO:s verksamhet.

2. STRATEGI OCH SAMORDNING – UTVÄRDERINGEN ENLIGT ARTIKEL 20

I **artikel 20** i förordning (EG) nr 1257/96 om humanitärt bistånd föreskrivs att kommissionen tre år efter det att förordningen trätt i kraft skall förelägga Europaparlamentet och rådet en övergripande utvärdering av de insatser som gemenskapen finansierat inom ramen för förordningen, tillsammans med förslag om förordningens framtid samt, vid behov, förslag till ändringar i förordningen.

Kommissionen utarbetade därför direktiv för en oberoende utvärdering, vilken genomfördes under omkring ett års tid och omfattade grundliga undersökningar, dels i form av dokumentkontroll, dels ute på kontoren och på fältet. Utvärderingskonsulterna lade fram sina resultat för kommissionen i april 1999.

Utvärderingen ger till övervägande delen en positiv bild av ECHO:s verksamhet. Enligt utvärderarna "finansierar ECHO för närvarande distributionen av humanitärt bistånd minst lika bra som någon annan organisation, och troligen bättre och mer kostnadseffektivt än någon annan jämförbar internationell organisation".

Utvärderarna framhöll övergången till övergripande planer (dvs. breda strategier för särskilda länder/regioner) som en positiv utveckling i fråga om planering; bedömde budgetgenomförandet som tillfredsställande enligt internationella normer; välkomnade de åtgärder som redan vidtagits för att förenkla ramavtalet för partnerskap; berömde ECHO:s omfattande bidrag för främjande av stabilitet genom stöd till internationella byråer och icke-statliga organisationer; fann projekten på det hela taget kostnadseffektiva och berömde ECHO:s resultat i fråga om utvärdering och revision.

Utvärderarna påpekade dock också att ECHO:s partner inte alltid hade tillräcklig kapacitet och erfarenhet; att ECHO i ökande grad förvaltede projekt i den så kallade gråzonen mellan nödhjälp och utvecklingsbistånd, vilket medför en ökad risk för att humanitära insatser skall visa sig ohållbara; att insatser i fråga om hälso- och sjukvård och livsmedelsstöd kunde ha fått en bättre inriktning och brast i fråga om hållbarhet och fokusering på kapacitetsuppbyggnad och att genusdimensionen förbisetts, liksom skyddsfrågorna. Utvärderarna ifrågasatte också den reaktiva, projektbaserade strategin i ramavtalet om partnerskap när det gäller stora aktörer som Röda korset och FN; de fann att ECHO inte alltid klarade att reagera snabbt ens på katastroflägen, och att de övergripande planerna skulle ha vunnit på ett bredare samråd, särskilt med FN; de såg möjligheter att öka kostnadseffektiviteten genom användande av lokala resurser och möjligheter att förbättra samordningen med andra enheter inom kommissionen och med medlemsstaterna och de påpekade också att ECHO skulle kunna göra mer för att undvika att underminera lokala förvaltningar.

På grundval av denna utvärdering lämnade kommissionen den 26 oktober ett meddelande till rådet och parlamentet³ med reflektioner kring resultatet och förslag till åtgärder för att genomföra många av rekommendationerna. Dessa åtgärder har införlivats i en strategisk arbetsplan som skall genomföras under de kommande två åren.

Grundtanken går ut på att åta sig att följa resultatnormer som kommer att upprättas och övervakas med full insyn. Eftersom ECHO:s partner spelar en avgörande roll för den slutliga kvaliteten hos ECHO:s humanitära bistånd, måste principen om partnerskap, som alltid omhulldats av ECHO, förstärkas ytterligare på alla nivåer. Kommissionen instämde särskilt i

³ KOM(1999) 468 slutlig.

att en översyn av systemet för ramavtal om partnerskap var önskvärd, särskilt när det gällde Röda korset och FN-organen, detta i syfte att skapa möjligheter till programplanerat stöd till dessa internationella organisationer. Bland övriga särskilda mål återfinns utveckling av en sammanhängande och effektiv strategi för gråzonsproblemet; ökad samordning med medlemsstaterna; förstärkning av ECHO:s representation i de "humanitära huvudstäderna" (New York, Genève, Rom); förbättrad projekthandläggning; kontroll av resultat och mätning av effekter, förstärkning av synergieffekter med personal på fältet; förbättrad förvaltning vid huvudkontoret samt personalutbildning både på huvudkontoret och på fältet.

I samband med de allmänna förhandlingarna mellan FN och EG som i augusti resulterade i ett ramavtal för samarbete mellan EG och FN, lovade den nye kommissionsledamoten Poul Nielson att fortsätta och förbättra ECHO:s stöd till FN:s humanitära åtgärder och att fokusera på ECHO:s kärnkapacitet och komparativa fördelar. Han förde inledande samtal om dessa frågor med Sadako Ogata (FN:s flyktingkommissarie), Sergio Vieira de Mello (FN:s samordnare för katastrofbistånd) och Carol Bellamy (verkställande direktör för Unicef) under de första kontaktmöten som hölls i Bryssel i oktober och november. Mer ingående samtal mellan ECHO och FN-organen i fråga om det framtida samarbetet kommer att hållas under våren 2000.

Som en följd av meddelandet om artikel 20 inledde också GD Bistånd och ECHO en debatt som syftar till att förbättra den befintliga policyn för **att sammanfoga hjälpaktioner, återhämtnings- och utvecklingsbistånd (LRRD)** med inriktning på att klargöra ansvarsområden inom gråzonen, samt en debatt angående en ny, heltäckande strategi i förhållande till FN-organen.

I samband med utvärderingen enligt artikel 20 antog ECHO under 1999 en ny strategi som är inriktad på att framhålla skyddsdimensionen i ECHO:s verksamhet. Ett diskussionsunderlag med rubriken "Att införliva frågor om mänskliga rättigheter i Europeiska kommissionens humanitära bistånd" förebådade den nya strategin, som kompletterades av beslutet att finansiera projekt som är relaterade till mänskliga rättigheter under krisen i Kosovo.

Under hela 1999 har **Kommittén för humanitärt bistånd**, som inrättades 1996 i enlighet med förordning (EG) nr 1257/96, fortsatt sitt arbete med att bedöma ECHO:s förslag och med att bidra till samordnade EU-insatser vid humanitära kriser.

Vid sitt informella möte den 15-16 januari i Frankfurt under det tyska ordförandeskapet diskuterade kommittén, i enlighet med vad som fastställs i förordningen, de allmänna riktlinjerna för EG:s humanitära verksamhet under 1999.

Kommittén har sammanträtt sju gånger under 1999, plus ett extraordinarie sammanträde den 9 april för att diskutera krisen i Kosovo. På det hela taget har kommittén yttrat sig positivt om de förslag som kommissionen lagt fram för den, antingen genom muntligt eller skriftligt förfarande.

I juni genomförde kommittén för andra gången någonsin en studieresa på fältet, denna gång till Centralamerika. Detta besök var mycket positivt och gav kommitténs medlemmar tillfälle att på plats bekanta sig med genomförandet av EG:s humanitära bistånd och den humanitära situationen i området.

Kommittén har även tagit upp mer övergripande frågor på det humanitära området och på så sätt bidragit till att utveckla dialogen mellan ECHO och EG:s medlemsstater om frågor av gemensamt intresse. De viktigaste frågorna som togs upp 1999 gällde tekniskt bistånd och ECHO-insatser; hur humanitärt bistånd kan främja mänskliga rättigheter, och framför allt

meddelandet om utvärderingen enligt artikel 20. De bilaterala kontakterna med Förenta staterna, som är ECHO:s största givarpartner utanför EU, fortskred under 1999. Kommissionsledamot Poul Nielson besökte Washington den 27-28 september och höll diskussioner med amerikanska och multilaterala institutioner (USAID, USA:s utrikesdepartement, Världsbanken och Interamerikanska utvecklingsbanken) angående politiken för utveckling och humanitärt bistånd.

3. ÖVERSIKT ÖVER INSATSERNA⁴

3.1. AFRIKA

Västafrika

1999 var det sista året ECHO var närvarande i norra **Mali** och i norra **Niger** i samband med tillståndet efter Tuareg-upproret. ECHO:s åtgärder, som syftade till att skapa kontinuitet mellan hjälpaktioner och åtgärder för återuppbyggnad och utveckling, kommer härnäst att ersättas av utvecklingsprogram som skall genomföras av GD Bistånd eller av medlemsstaterna. De projekt som finansierats av ECHO för att befästa den återvändande befolkningens socio-ekonomiska återanpassning inom de prioriterade områdena vatten, hälso- och sjukvård och livsmedelsförsörjning, avslutades i december 1999 och kommer att ersättas av medellångsiktiga och långsiktiga program som syftar till en hållbar utveckling. ECHO:s insatser inleddes 1996 i Mali och 1997 i Niger och har enligt bedömningarna i betydande grad bidragit till social stabilisering och fred. Sammanlagt har ECHO under denna period bidragit med 14,7 miljoner euro till norra Mali och 5,1 miljoner euro till norra Niger.

Guinea-Bissau upplevde under 1999 en osäker återgång mot fred. Eftersom utvecklingsprogrammen inte återupptogs fortsatte de viktigaste offentliga tjänsterna att fungera bristfälligt. De omkring 100 000 fördrivna som återvände till Bissau efter striderna var tvungna att reparera sina bostäder före regntiden för att anständiga levnads- och hygienförhållanden skulle kunna garanteras. Andra akuta behov var tillgång till medicinsk vård i avsaknad av ett fungerande hälsovårdssystem och i samband med en extrem risk för epidemier. Inom denna ram antogs ett beslut om 2,9 miljoner euro för att avhjälpa de akuta behoven till dess utvecklingsprogrammen kan återupptas.

Den humanitära situationen i **Sierra Leone** var katastrofal i början av 1999 efter 8 års inbördeskrig, då alla indikatorer (undernäring, dödlighet och sjukdomsnivå) "visade rött". Trots fredsavtalet har situationen inte förbättrats alls. Biståndsarbetarna var hårt utsatta för de stridande parterna i början av 1999 (plundring, konfiskering av utrustning, arresteringar av lokal personal osv.) och hade problem med att få garantier från rebellstyrkorna om säkerhet och fritt tillträde till befolkningsgrupper i stort behov av bistånd.

Antalet flyktingar från Sierra Leone i läger som byggts upp i grannländerna Guinea och Liberia uppskattas till 500 000. Det finns omkring 200 000 internt fördrivna personer. ECHO:s insatser inriktades på att tillhandahålla grundläggande humanitärt katastrofbistånd främst i Sierra Leone, men också till flyktingar från Sierra Leone i Guinea och Liberia. ECHO:s bidrag riktades till medicinska program och nutritionsprogram, livsmedelsförsörjning, vatten och sanitet, transport och logistik. ECHO stödde också psykosociala program med huvudsaklig inriktning på att hjälpa barn som drabbats av kriget

⁴ Se ruta sidan 22.

(bortförda och demobiliserade barnsoldater samt ensamstående minderåriga). Sammanlagt 14 miljoner euro beviljades under 1999 till stöd för offren för konflikten i Sierra Leone.

Krisen i Centralafrika och i området kring de stora sjöarna

ECHO utvecklade en övergripande plan för andra hälften av 1999 på sammanlagt 53,3 miljoner euro för området kring de stora sjöarna, omfattande följande insatser⁵:

Till följd av de fortsatta stridigheterna i **Demokratiska republiken Kongo** blev omkring 800 000 personer internt fördrivna, medan 160 000 kongoleser sökte skydd i Tanzania, Zambia och Rwanda. Demokratiska republiken Kongo inhyste för sin del över 230 000 flyktingar från kringliggande länder.

Situationen förbättrades något efter Lusaka-avtalet i juli, men tillträde och säkerhet fortsatte att utgöra allvarliga flaskhalsar för biståndsarbetarna i Demokratiska republiken Kongo. ECHO öppnade åter sitt kontor i Goma i september (men behöll också kontoret i Kinshasa), och uppmuntrade biståndsorganen att utveckla en sammanhängande strategi.

Under 1999 antog kommissionen beslut om humanitärt bistånd på sammanlagt 13,3 miljoner euro till Demokratiska republiken Kongo. Detta belopp användes till hälso- och sjukvård i nyckelområden i landet samt till distribution av livsmedel och andra artiklar till sårbara befolkningsgrupper, däribland flyktingar och internt fördrivna.

Till följd av det krig som blossade upp i december 1998 fördrevs över 20 procent av befolkningen i **Kongo-Brazzaville** under 1999. Sedan juli månad har dock en del av befolkningen gradvis börjat återvända till vissa områden. Brazzaville och Pointe Noire blev samlingsplatser för de internt fördrivna, vilket ledde till ett ökat befolkningstryck som äventyrade livsmedelsförsörjningen och nutritionsstatusen bland de berörda befolkningsgrupperna, särskilt i Brazzaville. ECHO lyckades genom sitt stöd, vilket uppgick till sammanlagt 6,94 miljoner euro, tackla många av de största humanitära problemen som orsakats först genom folkfördrivningen under kriget i december 1998, och sedan genom det stora återvändandet av dessa befolkningsgrupper. ECHO finansierade främst tillhandahållandet av transporter, hälso- och sjukvård, livsmedelsstöd och livsmedelsprogram.

I **Burundi** intensifierades stridigheterna mellan de olika rebellstyrkorna och armén under andra hälften av 1999. Landets ekonomi försvagades ytterligare, och den humanitära situationen förvärrades också, eftersom staten i många fall var oförmögen att tillhandahålla grundläggande tjänster. Beslutet att tvångsförflytta stora delar av befolkningen i Bujumbura fick till följd att över 300 000 personer samlades i 53 överbefolkade, i många fall otillgängliga, läger med undermåliga sanitära förhållanden. Detta ökade antalet fördrivna personer till över 800 000, eller 12 procent av landets befolkning.

I oktober mördades 2 FN-tjänstemän och 7 burundier brutalt vid ett besök på ett flyktingläger i provinsen Rutana. Detta ledde till att FN och de icke-statliga organisationerna återkallade merparten av sin personal från områdena på landsbygden och tillfälligt avbröt många av de centrala verksamheterna, vilka kommer att återupptas så snart mer effektiva säkerhetsåtgärder har införts.

⁵ 5 miljoner euro av de medel som i den övergripande planen öronmärkts för WFP:s verksamhet i regionen hade ännu inte kontrakterats vid utgången av 1999, men beloppet ingår ändå som en del av planen om 53,3 miljoner euro.

ECHO tillhandahöll bistånd värt 10,3 miljoner euro till krigsdrabbade befolkningsgrupper i Burundi inom områdena livsmedel, sanitet och allmän hälso- och sjukvård i läger för internt fördrivna personer.

Liksom tidigare år präglades den humanitära situationen i **Tanzania** under 1999 av flyktingsituationen, med över 370 000 flyktingar längs landets västra gränser mot Rwanda, Burundi och Demokratiska republiken Kongo. Flyktingströmmen från Demokratiska republiken Kongo hade i september minskat avsevärt, medan de ökade stridigheterna mellan rebellstyrkor och regeringsstyrkor i Burundi och morden på FN-personal i Rutana däremot ledde till att flyktingströmmen från Burundi ökade starkt, vilket nödvändiggjorde beredskapsplanering.

Flyktingarna är förhindrade att utveckla självuppehållande försörjningsmöjligheter, och är därför helt beroende av hjälp utifrån. ECHO gav stöd åt ett omfattande program för vård och underhåll för flyktingar, omfattande livsmedelsstöd, skyddsåtgärder, vatten och sanitetsanläggningar, hälso- och sjukvård, nutrition, utbildning och samhällstjänster. ECHO hörsammade vidare begäran från den tanzaniska regeringen om mer stöd till landets egna fattigaste befolkningsgrupper, genom bevakning, tidig varning och snabba, riktade biståndsåtgärder inom sektorerna för livsmedel och hälso- och sjukvård. ECHO finansierade humanitärt bistånd till Tanzania till ett värde av 16,9 miljoner euro under 1999.

I slutet av 1999 fanns inga humanitära nödsituationer i **Rwanda**. Livsmedelsförsörjningen förbättrades märkbart under året, medan undernäringen minskade i betydande grad. De humanitära behoven i de nordvästra delarna av landet hanterades på ett heltäckande sätt. UNHCR och dess verkställande partner fullföljde distributionen av ECHO-finansierade artiklar till omlokaliserade internt fördrivna personer i prefekturatet Gisenyi, medan regeringens "umudugudu"-politik ("återgruppering" i byar) fortsatte att vara ett kontroversiellt diskussionsämne mellan regeringen och de största utländska givarna. De gynnsamma förhållandena i nordväst och de allt svårare levnadsvillkoren i norra Kivu ledde till att omkring 20 000 rwandiska flyktingar återvände. Prefekturaten Kibuye och Byumba fortsatte att ge skydd åt över 30 000 flyktingar, främst från Demokratiska republiken Kongo. Sammanlagt 955 000 euro anslogs till humanitärt bistånd i Rwanda.

Utöver den övergripande planens 53,3 miljoner euro fattades ett separat beslut om 5 miljoner euro till stöd för WFP:s livsmedelsstöd till flyktingar i läger i **Tanzania**.

Från och med mars 1999 har omkring 25 000 flyktingar från Demokratiska republiken Kongo flytt undan stridigheterna i sitt land för att söka skydd och hjälp på andra sidan gränsen i Kaputa-distriktet i norra **Zambia**. Europeiska kommissionen lade ett finansieringsförslag på 1,5 miljoner euro (utanför den övergripande planen) till humanitära insatser för de 25 000 kongolesiska flyktingar som slagit sig ner i norra Zambia. De medel som frigjordes kanaliserades genom UNHCR, som samordnade insatsen i egenskap av huvudorgan och såg till att flyktingarnas rättigheter enligt folkrätten skyddades. Medlen användes till lägerförvaltning, logi och tillhandahållande av grundläggande hälso- och sjukvård, livsmedel, vatten och sanitära anläggningar.

Afrikas horn

Interna spänningar och stridigheter fortsatte att råda i centrala och södra **Somalia**, vilket avsevärt begränsade det humanitära handlingsutrymme som det internationella samfundet behövt för att bistå sårbara befolkningsgrupper. Ett flertal internationella biståndsorgan såg

sig tvungna att tillfälligt återkalla sin utlandspersonal. I norra Somalia däremot rådde relativ stabilitet, vilket motiverade inledandet av återuppbyggnadsåtgärder.

ECHO:s insatser (3,3 miljoner euro) koncentrerades på medicinskt bistånd och livsmedelshjälp i Mogadishu och södra Somalia.

Konflikten mellan **Etiopien och Eritrea**, som pyrt under ytan sedan juni 1998, blossade upp i öppna strider i februari 1999. De militära aktionerna skördade visserligen bara ett fåtal civila offer, men flera hundra tusen personer blev antingen internt fördrivna eller deporterade från sina hemländer.

Kommissionen fattade beslut om humanitärt bistånd till ett värde av 10,2 miljoner euro under 1999 till personer som drabbats av denna konflikt. Den största delen av detta belopp (6,7 miljoner euro) användes för finansiering av insatser i Eritrea, där en stor del av de internt fördrivna personerna levde i ett trettiotal läger under svåra förhållanden (de flesta etiopier som fördrivits från sina hem hade integrerats i befintliga bosättningar). Merparten av medlen användes för tillhandahållande av livsmedel, och resten användes till dricksvattenförsörjning, logi, hälso- och sjukvård och andra artiklar.

Den humanitära situationen i **Sudan** förbättrades avsevärt 1999 i jämförelse med året innan, som präglades av den värsta svältkatastrofen på tio år. Icke desto mindre går nu landet in på sitt sjuttonde år av inbördeskrig, och inget slut på detta kan skönjas. Fredssamtalen fortsatte på olika nivåer, men ingen av parterna tycks vara beredd till kompromisser. De mest osäkra områdena var under 1999 fortfarande norra Bahr el Gazal och västra Övre Nil-området omkring oljefälten, medan den sudanesiska regeringen fortsatte sina sporadiska bombräder i hela södra delen av landet.

ECHO finansierade projekt till ett värde av 13,5 miljoner euro, främst inom områdena för medicin, vatten, sanitet, livsmedelsförsörjning och logistik. Insatserna förlöpte i allmänhet smidigt, trots att humanitär personal har allt svårare att få tillträde i Sudan. ECHO fortsatte därför att starkt motsätta sig den föreslagna gemensamma avsiktsförklaringen mellan de icke-statliga organisationerna och SRRA (SPLA:s humanitära gren), eftersom denna skulle innebära ytterligare begränsningar av humanitära insatser i de områden som hålls av rebeller.

Angola

Följderna av inbördeskriget i **Angola** överskred under 1999 alla prognoser i fråga om humanitära behov och lidande. Hoppet om fred krossades i och med intensifieringen av konflikten som spred sig till snart sagt varje större stad. Den humanitära situationen förvärrades under hela året och alltfler fördrivna personer flydde från landsbygden mot provinshuvudstäderna. Antalet nya internt fördrivna personer sedan mitten av 1998 uppgick till nära en miljon och UNHCR:s kontor i Demokratiska republiken Kongo, Zambia och (i mindre grad) Namibia bekräftade att en avsevärd mängd angolanska flyktingar kommit dit. Den stora osäkerheten och det begränsade tillträdet på fältet försvårade avsevärt de humanitära organisationernas arbetsförhållanden i de flesta av de krigsdrabbade områdena. Ingen humanitär verksamhet har ägt rum på UNITA-kontrollerade områden sedan i mars.

Europeiska kommissionen föreslog under 1999 att situationen skulle hanteras genom en finansieringsstrategi till ett värde av 10 miljoner euro. Detta stöd gavs till mottagarna genom över 20 icke-statliga organisationer. Beslutet syftade till att minska dödlighetssiffrorna bland de mest sårbara civila befolkningsgrupperna och till att skaffa logi och andra artiklar till det ökande antalet behövande internt fördrivna personer.

ECHO-Flight

ECHO-Flight fortsatte under 1999 sin verksamhet på Afrikas horn och i Västafrika. Sex flygplan baserade i Nairobi, Djibouti, Mandera och Lokichoggio användes för att stödja humanitära insatser i Somalia, Kenya och södra Sudan.

Eftersom förhållandena har förbättrats i området och reguljära flygningar har återupptagits, har den servicelinje som upprätthölls av ett flygplan baserat i Bamako för distribution av humanitära förnödenheter i Mali, Niger, Senegal och Guinea-Bissau upphört.

3.2. EUROPA

Västra Balkan

Under 1999 blossade den öppna militära konflikten åter upp i före detta Jugoslavien och kastade regionens södra delar in i en humanitär tragedi av enorma proportioner. ECHO:s ansträngningar i området har under de senaste åren varit inriktade på återuppbyggnad och återvändande, men på grund av denna konflikt har nu det humanitära arbetet åter fått inriktas på uppgiften att hjälpa hundratusentals flyktingar och fördrivna personer att överleva de omedelbara följderna av våldsamma stridigheter och plötsliga folkomflyttningar.

Krisen i **Kosovo** gjorde också den redan komplicerade krisen i före detta Jugoslavien än mer problematisk, med nya fördrivanden som lades till det redan invecklade mönstret av ofrivilliga folkomflyttningar.

ECHO reagerade kraftfullt på krisen i Kosovo under dess olika skeden och beslutade om sammanlagt 378 miljoner euro i stöd som ett direkt svar på händelserna 1999. Detta innebar en avsevärd ökning jämfört med 1998, då ECHO tillhandahöll 21,6 miljoner euro till förmån för offren för den första upptrappningen av spänningar och våldsamheter i Kosovo.

De inledande ansträngningarna mellan mars och juni inriktades på mottagande av och logi för de många flyktingar och fördrivna personer som strömmade ut ur Kosovo till f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Albanien, Montenegro samt Bosnien och Hercegovina.

Kommissionen beviljade 182 miljoner euro till detta mellan slutet av mars och juni 1999, som användes till akut humanitärt bistånd för att täcka behoven av livsmedel och hygienartiklar, logi (flyktingläger, gemensamma bostäder, värdfamiljer), hälso- och sjukvård, psyko-socialt stöd, skydd och samhällsservice. ECHO var den största givaren till UNHCR:s insats för att lindra krisen i Kosovo.

Stödet utvidgades också till att omfatta de sårbaraste grupperna bland lokalbefolkningen i **Albanien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Montenegro.**

Antagandet av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1244 den 10 juni och den därpå följande utplaceringen av KFOR i Kosovo bidrog till att de många flyktingarna och fördrivna personerna kunde återvända snabbare och i större omfattning än väntat.

Under resten av året inriktades ECHO:s insatser på att tillhandahålla katastrofbistånd till Kosovo, där den massiva förstörelsen av bostäder och infrastruktur och den omfattande plundringen lett till att återvändande flyktingar och fördrivna var i stort behov av stöd för att få åtminstone minimala levnadsvillkor under vintern. Kommissionen fattade den 16 juli ytterligare ett beslut om 196 miljoner euro till humanitärt stöd åt krisens offer i området.

I maj hade ECHO och UNHCR utarbetat en omfattande plan för återflyttningsstöd till Kosovo. Planen blev sedan den huvudsakliga plattformen för de internationella humanitära insatserna i Kosovo. ECHO-finansierade icke-statliga organisationer, andra givare och UNHCR tillhandahöll tillsammans över 65 000 logi- och övervintringspaket, vilket gjorde det möjligt för återvändande flyktingar att reparera sina skadade eller förstörda hus och ordna åtminstone ett uppvärmt rum inför vintern. Programmet kompletterades av småskaliga jordbruksprojekt och rökning av truppminor och blindgångare.

Det snabba inrättandet av kommissionens arbetsgrupp för återuppbyggnad av Kosovo (TAFKO) gjorde det möjligt att på ett tidigt stadium planera övergången mellan humanitärt bistånd och återuppbyggnadsstöd.

Biståndsprogram i de angränsande republikerna (Montenegro, Albanien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien) fortsatte så länge som det behövdes, medan stödet till sårbara grupper i dessa republiker fortsatte under 2000 för att lindra krisens negativa effekter på de sårbara gruppernas situation.

De biståndsprogram i **Albanien** som blev överflödiga när flyktingarna återvände lades om för att möta den lokala befolkningens mest akuta behov, särskilt i fråga om hälso- och sjukvård, vatten och sanitet. Detta program utgjorde också uppföljningen av det tidigare ECHO-programmet i Albanien efter oroligheterna och förstörelsen 1997.

Medan utsikterna för Kosovo var goda under andra hälften av 1999, försämrades situationen i **Serbien** drastiskt, vilket ledde till att ECHO fick mer än sexdubbla sitt bistånd jämfört med tidigare år. Livsmedels- och hygienprogram till förmån för "gamla" flyktingar från Bosnien och Hercegovina och Kroatien fick snabbt utökas till att omfatta över 800 000 flyktingar, fördrivna personer och sårbara grupper bland lokalbefolkningen.

Att logera de som fördrivits från Kosovo krävde också avsevärda ansträngningar i fråga om akut återuppbyggnad av kollektiva uppsamlingsplatser och privata bostäder. Dessutom ägnades uppmärksamhet åt situationen för institutionerna för hälso- och sjukvård och sociala tjänster, vilka erhöll riktat bistånd för återupprättande av service, utrustning och bränsle för uppvärmning.

Innan krisen i Kosovo bröt ut hade kommissionen beviljat 69 miljoner euro för genomförandet av programmet för situationen efter Dayton i Kroatien, Bosnien och Hercegovina och Förbundsrepubliken Jugoslavien. Situationen i Förbundsrepubliken Jugoslavien försämrades snabbt, men de ursprungliga planerna på att gradvis fasa ut ECHO:s bistånd till Kroatien och Bosnien och Hercegovina kunde behållas, eftersom den humanitära situationen fortsatte att förbättras och behovet av traditionella biståndsprogram minskade till följd av den allmänna ekonomiska och sociala återhämtningen.

Stödet till återflyttningsprocessen i **Bosnien och Hercegovina** och **Kroatien** bibehölls under 1999, medan ansträngningarna ökades för att säkerställa en smidig övergång till mer långsiktiga kommissionsprogram för stöd till återflyttning i de två länderna.

OSS och övriga Europa

Kommissionens bistånd till länderna i Oberoende staters samvälde (OSS) uppgick till sammanlagt 63,8 miljoner euro under 1999⁶. Biståndsprogram med direkt anknytning till de olika etniska konflikter som härjat i regionen under det senaste årtiondet bibehölls antingen på samma nivå som tidigare år (19 miljoner euro till **Tadzjikistan**) eller minskades efterhand under processen med gradvis övergång från humanitärt bistånd till andra typer av stöd.

De allvarliga återverkningar som den ekonomiska krisen i Ryssland (augusti 1998) haft på den ekonomiska situationen i hela OSS-området och på lokalbefolkningens allmänna levnadsvillkor ledde emellertid till att Europeiska gemenskapen anmodade ECHO att göra särskilda ansträngningar för att i möjligaste mån anpassa sina humanitära instrument för att ge bistånd till de mest sårbara grupperna i lokalsamhällena. **Ryssland** hade redan tilldelats 5,4 miljoner euro för detta i december 1998 och i 1999 års budget gjordes ytterligare 5,6 miljoner euro tillgängliga. De verksamheter som finansierades var främst inriktade på program för bekämpning av tbc, stöd till utvalda sårbara hälso- och sjukvårdsinstitutioner och sociala inrättningar, stöd till tvångsförflyttade och internt fördrivna, lokal kapacitetsuppbyggnad och förstärkning av hemsjukvård i utvalda områden.

Ett belopp om 20 miljoner euro överfördes från budgetposten för Tacis till ECHO för att finansiera ett särskilt biståndsprogram till förmån för 8 länder i OSS som drabbats särskilt hårt av den ekonomiska krisen i Ryssland.

Dessvärre har arbetsmiljön för humanitära aktörer, särskilt de icke-statliga organisationerna, varit fortsatt svår i området (problem med lokala myndigheter, beskattning och tullar). I september 1999 öppnade ECHO ett nytt kontor i Moskva för att underlätta programplanering och övervakning av ECHO-projekt, men också i syfte att hjälpa sina verkställande partner i deras kontakter med lokala myndigheter.

Säkerhetssituationen i **Norra Kaukasus** fortsatte liksom föregående år att vara extremt svår, vilket förhindrade att något omfattande internationellt bistånd kunde återupptas. Detta var särskilt beklagansvärt eftersom man kan anta att de nya stridigheterna i området (kriserna i Dagestan och Tjetjenien) har förvärrat behoven ytterligare. Till följd av den nya ryska militära interventionen i Tjetjenien har över 200 000 tjetjenska invånare fördrivits och trots världssamfundets ansträngningar att underlätta en politisk lösning av konflikten var utsikterna för en förhandlingslösning vid upprättandet av denna rapport inte särskilt lovande. Säkerhetsproblemen gjorde det omöjligt att bedriva operativ verksamhet i själva Tjetjenien. Även i grannlandet Ingusjien, där de flesta av flyktingarna för närvarande finns, har de humanitära aktörerna avsevärda svårigheter.

I oktober beviljade kommissionen 1,2 miljoner euro till ett biståndsprogram med UNHCR som huvudorganisatör. I december beviljades ytterligare 1 miljon euro till Internationella Rödakorskommitténs verksamhet i området. På grund av de olösta säkerhetsproblemen måste båda programmen genomföras på avstånd (utan permanent utstationering av utlandspersonal). ECHO förespråkar inte detta arbetssätt, som tidigare givit otillfredsställande resultat, men under de exceptionella förhållandena visade sig detta vara enda möjligheten att nå fram med åtminstone något bistånd till de konfliktdrabbade.

⁶ Omkring 5 miljoner euro hade inte använts vid utgången av 1999, och överfördes till ECHO:s allmänna budget. Detta är förklaringen till att siffran inte överensstämmer med den i bilaga 5.

Ett flertal humanitära aktörer (däribland flera icke-statliga organisationer med tidigare erfarenheter av arbete i området) var i slutet av året i färd med att försöka finna möjligheter att inleda operativ verksamhet i norra Kaukasus.

I **Central- och Östeuropa** fanns inget behov av mer omfattande stödåtgärder under 1999. ECHO:s uppgift blev därför huvudsakligen att fortsätta genomförandet av vissa projekt från 1998 (läkemedelshjälp till Bulgarien). Endast begränsade nya stödåtgärder ägde rum i särskilda länder.

Den 17 augusti drabbades nordvästra **Turkiet** av en stor jordbävning (7,5 på Richterskalan). De fyra provinserna Yalova, Kocaeli, Sakarya och Bolu drabbades svårt, liksom områdena kring Istanbul. Omkring 18 000 människor miste livet och upp till 40 000 skadades. De materiella skadorna var också omfattande. Kommissionen reagerade snabbt på denna katastrof. Den 19 augusti antogs ett finansieringsbeslut om 2 miljoner euro, som två veckor senare, den 25 augusti, åtföljdes av ytterligare ett finansieringsbeslut om 2 miljoner euro. Icke-statliga organisationer inledde genomförandet av programmen som inriktades på att tillhandahålla nödartiklar som tillfällig logi, hygienpaket, läkemedel och vinterkläder. Den 12 november inträffade ytterligare en kraftig jordbävning, med epicentrum i staden Duzce i Bolu. Kommissionen svarade med ett finansieringsbeslut om 3 miljoner euro den 23 november. Till följd av katastrofens omfattning och de fortsatta hjälpbehoven antogs ytterligare ett finansieringsbeslut den 20 december, denna gång om 23 miljoner euro, vilket innebar att det totala belopp som beviljats till stöd åt offren för jordbävningarna i Turkiet uppgick till 30 miljoner euro. Förutom de sektorer som redan nämnts öronmärktes också stöd till initiativ gällande posttraumatisk terapi och förberedelser inför katastrofer.

3.3. ASIEN, MELLANÖSTERN/MEDELHAVSOMRÅDET OCH LATINAMERIKA

Centralamerika, Mexiko och Västindien

Orkanen Mitch drabbade i slutet av 1998 hela den centralamerikanska regionen mycket hårt. ECHO har sedan november 1998 varit ständigt närvarande i regionen för att bistå den drabbade befolkningen. I oktober 1999 antog kommissionen en övergripande plan omfattande 16 miljoner euro till biståndsinsatser för de fyra länderna Honduras, Nicaragua, Guatemala och El Salvador. Denna övergripande plan kompletterade de två tidigare besluten till förmån för orkanens offer och tillhandahöll ytterligare bistånd i fråga om vatten och sanitet, hälso- och sjukvård och återuppbyggnad av privata bostäder.

I maj godkände kommissionen ett biståndspaket på 2 miljoner euro till offren för konflikten i **Guatemala**. Det övergripande syftet med detta program var att stödja omlokalisering av fördrivna CPR-familjer (CPR–Comunidades de Poblacion en Resistencia) från Sierra och Peten och CPT-familjer (CPT–Comités pro Tierra) från departementet Quiché. Beslutet fattades inom ramen för ECHO:s stöd till genomförandet av fredsavtalen, som inleddes 1996.

Programmet skall i första hand bidra till att säkerställa kontinuitet i omlokaliseringsprocessen för personer som fördrivits från sina hem (tillhandahållande av baslogi, dricksvatten, medicinskt bistånd och hälso- och sjukvård).

I augusti 1999 godkände kommissionen ett stöd på 500 000 euro till förmån för de befolkningsgrupper som drabbats av två jordbävningar och vulkanen Cerro Negros utbrott i jordbävningsområdet León i **Nicaragua**. Biståndet bestod i distribution av basartiklar, tillhandahållande av medicinsk vård samt byggande och organisering av logi.

Under 1999 mottog **Kuba** 9 miljoner euro i stöd i form av livsmedel, läkemedel och återuppbyggnad på kort sikt av sjukhus. Ytterligare 2 miljoner i katastrofbistånd beviljades för att täcka de behov som uppstått till följd av orkanen Irene i oktober. Slutligen beviljades 410 000 euro till katastrofförebyggande projekt. När det gäller Kuba ansvarar varje icke-statlig organisation som är ECHO:s partner för inköp och internationella transporter av en typ av artikel (läkemedel, sjukvårdsutrustning, livsmedel, sanitetsutrustning...), samt övervakar distributionen av alla humanitära biståndsartiklar (vilken sker via Kubas hälsoministerium) i en eller två provinser. ECHO:s fältexperter övervakar biståndets ankomst och lagring. I **Mexiko** tillhandahöll kommissionen 1 miljon euro till de som drabbats av översvämningarna i delstaterna Puebla och Veracruz, plus 500 000 euro till förmån för fördrivna befolkningsgrupper i Chiapas.

Sydamerika

Den interna konflikten i **Colombia** fortsatte att förvärras under 1999. Enligt beräkningar har över 500 000 personer fördrivits under de senaste fem åren. Kommissionen godkände 1999 en tredje övergripande plan, med en sammanlagd budget på 6,5 miljoner euro, till förmån för fördrivna personer i Colombia.

Katastrofbistånd och efterhandsstöd till ett sammanlagt belopp om 3,4 miljoner euro utgick till offren för jordbävningen den 25 januari 1999.

Till följd av de svåra översvämningar som drabbade **Venezuela** i december beslöt kommissionen snabbt att genom ECHO tillhandahålla 400 000 euro i katastrofbistånd till de drabbade.

I **Ecuador** tillhandahöll gemenskapen stöd till ett värde av 290 000 euro till stöd för de personer som tvingats fly undan vulkanen Tungurahuas utbrott.

Paraguay erhöll humanitärt bistånd till ett värde av 334 000 euro riktat till personer som drabbats av torka till följd av klimatfenomenet "La Niña". Till **Peru** och **Bolivia** beviljades 1,6 miljoner euro för finansiering av akut livsmedelsbistånd, vatten och sanitära anläggningar samt jordbruksstöd till de mest sårbara befolkningsgrupperna som drabbats av översvämningar och bränder till följd av "La Niña".

Mellanöstern/Medelhavsområdet

En övergripande plan omfattande 11 miljoner euro för **Mellanöstern** antogs i juli. Den omfattade stöd till den palestinska befolkningen i ockuperade territorier, palestinska flyktingar i Libanon, Syrien och Jordanien, samt särskilt stöd till sårbara grupper i dessa länder.

Med beaktande av den tidsplan som föreslogs av FN:s generalsekreterare den 13 maj (enligt vilken repatriering skall inledas i mars 2000 och en folkomröstning hållas i juli 2000) sammanställde ECHO ett biståndsprogram på 7,5 miljoner euro för **Västsahara**. Detta är avsett att täcka de behov som förväntas uppstå under de första folkförflyttningarna tillbaka in på territoriet, fortsatt livsmedelsstöd och över huvud taget upprätthållande av godtagbara levnadsvillkor för flyktingarna.

Den 25 februari fattade kommissionen ett beslut om 500 000 euro för att förstärka algeriska Röda halvmånens operativa kapacitet, stödja partnerskapsprogram mellan **Algeriets** och Europas psyko-sociala nätverk och för att inrätta terapeutiska strukturer för föräldralösa och barn som utsatts för trauma.

Kommissionen fattade den 10 september ett beslut om 500 000 euro för bistånd till stöd för personer med svårigheter att integreras i det yemenitiska samhället, återflyttade personer och personer med funktionsnedsättning, samt för en vaccineringskampanj mot mässling. Två insatser för malariabekämpning, som är en av **Yemens** prioriteringar inom hälsovårdsområdet, finansierades dessutom genom ett beslut om 800 000 euro den 6 maj.

När det gäller **Irak** fattades den 2 juni ett beslut om 2 miljoner euro för att finansiera projekt för tillhandahållande av medicinska förnödenheter, återuppbyggnad av sanitär infrastruktur, stöd till institutioner för personer med funktionsnedsättning och övergivna barn samt bistånd till fördrivna personer.

Asien

Under 1999 beviljade ECHO 5 miljoner euro till stöd åt fördrivna personer i vissa områden i **Afghanistan**, nämligen Hazarajat, Panshir, norra Afghanistan och Kabul.

I regionen Hazarajat finansierade ECHO livsmedelsförsörjningsinsatser med lön för arbete, medan de projekt som ECHO finansierade i Panshir och i norr syftade till att ge stöd åt fördrivna personer.

Tillströmningen av 50 000 internt fördrivna har allvarligt förvärrat den humanitära situationen i Kabul, som redan var dålig på grund av den kroniska arbetslösheten och de senaste ekonomiska sanktionerna mot talibanregimen. För att lindra den akuta nödsituationen i Kabul stödde ECHO rehabiliteringsinsatser med läkemedels- och nutritionsprogram, liksom särskilda insatser med mat för arbete till förmån för internt fördrivna och sårbara grupper.

Slutligen beviljade ECHO 750 000 euro till stöd åt offren för den jordbävning som drabbade södra Kabul i februari.

ECHO tillhandahöll ytterligare 2 miljoner euro i stöd till offren för översvämningarna som drabbade **Bangladesh** 1998, som var de värsta i landets historia. De projekt som finansierades av ECHO syftade till att minska befolkningens beroende av katastrofbistånd genom åtgärder i fråga om logi, vatten och sanitet och livsmedelsförsörjning. Efter sommarens översvämningar finansierade ECHO tre projekt om sammanlagt 1,075 miljoner euro inom områdena livsmedelsstöd, medicinska förnödenheter och återuppbyggnad av bostäder.

I februari beviljades 1 miljon euro till **Kambodja** för att stödja återflyttningen och återanpassningen av några av de 46 000 flyktingar som återvänt från Thailand. Återflyttningen blev dock svår, särskilt i de nordvästra delarna av landet, där landminor och bristen på vägar förblev ett bestående problem. ECHO genomförde under 1999 också en övergripande plan omfattande 5,5 miljoner euro. Målgruppen var internt fördrivna personer, återvändande och andra sårbara grupper i områden som härjats av konflikter med Röda Khmererna. Biståndet inriktades på fyra huvudsakliga humanitära områden: primärvård, basförnödenheter, bistånd till flyktingar och återvändande, samt humanitär minröjning.

Utöver den övergripande planen anslogs i augusti 545 000 euro till översvämningsoffer, samt ytterligare 310 000 euro i december.

I **Kina** tillhandahöll ECHO 1 miljon euro i bistånd till översvämningsoffer i Yangtseområdet, främst för att täcka den drabbade befolkningens behov av livsmedel och vatten. Tibetområdet erhöll även ett stöd på 500 000 euro i form av logi, livsmedel och medicinskt bistånd.

ECHO:s insatser i **Nordkorea** bestod i genomförandet av en övergripande plan om 4 miljoner euro inom området för hälso- och sjukvård och hygienåtgärder för barn, leverans av läkemedel till sjukhus samt vatten och sanitetsåtgärder. Ett beslut om ytterligare 800 000 euro gjorde det möjligt för ECHO att tillhandahålla vinterkläder för barn och kol för uppvärmning av skolor, barnhem och sjukhus.

Kommissionen beslutade i februari att tillhandahålla humanitärt bistånd till ett värde av 1 miljon euro till nomadbefolkningen i nordvästra **Indien** efter de ovanligt intensiva snöoväder som drabbat detta område och Tibet. Genom detta program, som omfattade livsmedelsbistånd, medicinskt bistånd och överlevnadsutrustning, fick omkring 30 000 familjer hjälp i 9 månader. I oktober drog en ovanligt häftig cyklon in över östkusten, särskilt delstaten Orissa, och över 15 miljoner människor drabbades direkt av denna katastrof. Kommissionen antog ett beslut om 2 miljoner euro för finansiering av katastrofbistånd, och sedan ytterligare ett beslut om 5,2 miljoner euro.

Beträffande **Östtimor** undertecknades tre beslut om humanitärt bistånd under 1999 (2 miljoner euro i juli före krisen, 3 miljoner euro i september för katastrofinsatser och 10 miljoner euro i november). Huvudsektorerna i ECHO:s stöd var hälso- och sjukvård, medicinsk vård, distribution av livsmedel och andra artiklar, transporter av återvändande, vatten och sanitära anläggningar, logi, skydd och säkerhet för internt fördrivna personer.

I fråga om **Indonesien** undertecknades ett första beslut i mars 1999 om katastrofbistånd till fördrivna personer på Moluckerna till ett värde av 1 miljon euro för medicinska program, hälso- och sjukvård och livsmedelsdistribution. I december 1999 undertecknades ett nytt beslut om 3 miljoner euro i humanitärt bistånd till personer som drabbats av konflikterna i Aceh och i Västtimor (flyktingar från Östtimor) och på Moluckerna.

För att bistå cyklonoffer i **Pakistan** anslogs 450 000 euro, som särskilt inriktades på fiskesamhällen och bekämpning av malaria.

I **Filippinerna** fokuserade ECHO på att lindra följderna av naturkatastrofer och på katastrofberedskap (Dipecho). I september beviljade kommissionen 1,16 miljoner euro till projekt till förmån för översvämningsoffer. Genom dessa projekt tillhandahölls medicinskt akutbistånd samt livsmedel och andra artiklar. Beloppet täckte även projekt till stöd för internt fördrivna personer i områden som tidigare kontrollerades av MNLA-gerillan i Basilan och centrala Mindanao för att täcka deras behov av vatten, sanitära anläggningar och utbildning, förutom tillhandahållande av livsmedelsbistånd.

I **Sri Lanka** återupptogs stridigheterna i norr, vilket ledde till ytterligare interna fördrivningar, och regeringens repatrieringsarbete fortsätter, särskilt i Jaffna-regionen. Kommissionen beviljade i samband med detta 1,36 miljoner euro till tre projekt som är inriktade på logi, återuppbyggnad och rening av brunnar, samt insatsvaror till jordbruket till de repatrierade.

I maj antog kommissionen en övergripande plan om 4,5 miljoner euro till livsmedelstöd till burmesiska flyktingar längs gränsen mot **Thailand**. Planen omfattade 120 000 flyktingar, vilka fick medicinskt bistånd och livsmedel under tio månader.

Vietnam omfattades av beslutet om 2 miljoner euro för bistånd efter de översvämningar som drabbade Sydostasien i juli-augusti 1999. I december anslogs 700 000 euro till offren för de översvämningar som drabbade landet i november.

4. KATASTROFBEREDSKAP – DIPECHO

Under 1999 fortsatte ECHO genom sitt program Dipecho att förstärka och bredda sin verksamhet inom området för förebyggande av och beredskap inför naturkatastrofer.

Efterhand som den första omgången handlingsplaner under Dipecho genomfördes under året gjorde ECHO också en utvärdering av var och en av planerna.

Utvärderingen efter slutförandet av den första handlingsplanen (Dipecho Västindien) visade att Dipechostrategin måste genomföras simultant på de tre nivåer som redan definierats: Västindienregionen, de nationella strukturerna och lokalsamhällena. För att uppfylla dessa mål antogs ett finansieringsbeslut om 1,675 miljoner euro för den andra Dipecho-handlingsplanen för Västindien i december 1999.

Två utvärderingar gjordes av Dipechos verksamhet i Centralamerika och Sydostasien. Båda utvärderingarna visade att större tonvikt bör läggas vid två interventionsnivåer, nämligen den nationella och den internationella. Dessutom fastställdes projektriktlinjer för framtida handlingsplaner.

Programmet Dipecho utvidgades till att omfatta ytterligare två regioner, Andinska gemenskapen och Sydasien. ECHO lät göra en behovsbedömning i vardera regionen för att kartlägga riskerna och analysera befolkningens socio-ekonomiska sårbarhet och befintliga svarsmekanismer:

- När det gäller Andinska gemenskapen ledde bedömningen till rekommendationer att fokusera på förberedelser i de samhällen som är mest sårbara för översvämningar, jordskred och jordbävningar och på att stärka strukturerna för förebyggande av katastrofer på internationell, nationell, regional och lokal nivå. Den första Dipecho-handlingsplanen, bestående av 17 projekt till ett sammanlagt värde av 5 330 000 euro, antogs i december 1999.
- När det gäller Sydasien underströks att åtgärder enligt den framtida Dipecho-handlingsplan som skall antas 2000 bör planeras på tre nivåer: dels på lokal nivå, dels på delstats- och distriktsnivå för att stödja kapacitetsuppbyggnad inom katastrofhantering, och dels på nationell och internationell nivå för att ytterligare stärka befintliga institutioner och initiativ för att främja utbyte av information och teknik.

Under 1999 anslogs också 395 000 euro till projekt utanför Dipecho-områdena (Marocko – 40 000 euro och Kirgizistan/Uzbekistan – 120 000 euro) och till att främja samordningen av förebyggande åtgärder i Västindien.

5. FÖRBINDELSER MED PARTNER – RAMAVTAL OM PARTNERSKAP

Samarbetet mellan ECHO och dess partner regleras av ramavtalen om partnerskap. Detta instrument har setts över i ljuset av gjorda erfarenheter och en ny version av avtalet trädde i kraft den 1 januari 1999. Det nya avtalet är resultatet av ingående diskussioner och en övergripande intern utvärdering av de operativa behoven och av en djupgående dialog med ECHO:s partner. Tack vare avtalen kan ECHO snabbt genomföra projekt via partner som är kända och utvalda för sin professionalism och sina erfarenheter inom humanitära frågor. Ramavtal om partnerskap har undertecknats av 163 partner. Sedan det nya avtalet trätt i kraft har en grupp från ECHO ordnat informations- och utbildningsseminarier kring detta i alla europeiska huvudstäder för de icke-statliga organisationerna.

Ramavtalet om partnerskap har ändrats vad gäller Internationella Rödakorsförbundet och Internationella Rödakorskommittén, så att dessa organisationers särskilda mandat kan beaktas.

Efter undertecknandet av ramavtalet mellan kommissionen och Förenta nationerna den 9 augusti tog ECHO dessutom itu med att anpassa ramavtalet för partnerskap till de insatser som genomförs av Förenta nationernas organ och finansieras av ECHO. Arbeta pågår nu inom ECHO och tillsammans med partner för att utvärdera, omdefiniera och tolka ramavtalet för partnerskap i linje med meddelandet om artikel 20 (se också punkt 2).

Den 10 december anordnade ECHO sitt årliga möte med sina partner inom de icke-statliga organisationerna, där flera frågor av gemensamt intresse diskuterades. Kommissionsledamoten Poul Nielson talade i Paris till alla ECHO-partner och lovade att stärka och förbättra ECHO:s samarbete med dessa i den gemensamma humanitära strävan.

ECHO företrädde också aktivt i kommissionens arbetsgrupp (med företrädare från olika avdelningar) för att definiera ett nytt partnerskap med de icke-statliga organisationerna. Ramavtalet för partnerskap framhölls i detta sammanhang som ett exempel på effektivt samarbete.

Inom ramen för ECHO:s politik för samarbete med icke-statliga organisationer finansierades åtgärder för att stärka partnerskapet genom att sammanföra partnernas erfarenheter och kunskaper.

6. ANSLAGSFONDEN – NÄTVERK FÖR HUMANITÄRT BISTÅND

Anslagsfonden inrättades för att kunna ge mindre, icke förnybara, bidrag till utbildningsinitiativ, studier och nätverksbildningar inom det humanitära området som motsvarar ett antal prioriteringar som ECHO fastställer för varje år. Anslagsfondens syfte är alltså att öka kunskaperna och expertisen bland de humanitära organen och deras anställda. Genom anslagsfonden bidrar ECHO vidare till ökad förståelse för humanitära frågor och till att utveckla lämpliga biståndsstrategier. Anslagsfonden ger dessutom ECHO en kommunikationsväg till nyckelaktörerna i den internationella debatten om humanitära frågor.

Under 1999 prioriterades följande områden:

- Biståndsarbetarnas säkerhet.
- Samarbete mellan militära och civila instanser vid humanitära insatser (med VEU:s eventuella deltagande i särskild åtanke).
- Införlivande av hänsyn till mänskliga rättigheter vid humanitära insatser, däribland främjande av internationell humanitär rätt.
- Fallstudier syftande till att upprätta och pröva metoder för bedömning av hur humanitärt bistånd påverkar samhällen eller länder i kris, i ett bredare politiskt, socialt och ekonomiskt hänseende.

Dessutom kunde medel ur anslagsfonden för 1999 också erhållas för projekt som syftade till kapacitetsuppbyggnad och vidareutbildning inom humanitära icke-statliga organisationer och projekt för att bygga upp nätverk och andra mekanismer i syfte att förbättra biståndsinsatsernas samordning och kvalitet.

Inbjudan till ansökan om medel ur anslagsfonden offentliggjordes på ECHO:s hemsida under första kvartalet 1999. Omkring 40 ansökningar kom in. Åtta projekt fick ekonomiskt stöd under 1999, till ett sammanlagt värde av 484 350 euro (se bilaga 7).

7. KOMMUNIKATION/INFORMATION

ECHO:s informationsstrategi för 1999 inbegrep fyra olika delar: media, publikationer, audiovisuella publikationer och verksamhet som anordnas gemensamt med internationella och icke-statliga organisationer, samt program för att uppmärksamma det tyska och det finska ordförandeskapet för Europeiska unionen.

Pressmeddelanden utfärdades i nära samarbete med talesmannen för att tillkännage större finansieringsbeslut eller andra betydande insatser. Andra beslut tillkännagavs i "Nyheter i korthet". ECHO:s webbplats lanserades på engelska och franska och förbättrades under året. ECHO samarbetade även nära med Reuters Alertnet, vilket gjorde det möjligt att nå ut med information om ECHO:s verksamhet till en bredare publik.

ECHO fortsatte sitt nära samarbete med rådets växlande ordförandeskap och i samband med detta anordnade ECHO tillsammans med det tyska och det finska ordförandeskapet flera initiativ för kommunikation (bland annat hölls konferenser om barnsoldater och om äldre personer i Berlin respektive Helsingfors).

8. UTVÄRDERING, BUDGET OCH REVISION

De finansiella tillgångar för humanitärt bistånd (ur EG:s budget och ur Europeiska utvecklingsfonden) som ECHO hade att förvalta under 1999 uppgick till nära 812,9 miljoner euro. Detta belopp var mycket större än det ECHO förvaltade under tidigare år. Ursprungligen anslogs 330,9 miljoner euro ur EG:s budget för 1999 till humanitärt bistånd, men krisen i Kosovo, det fortsatta behovet i Ryssland och biståndsbehovet i Turkiet till följd av jordbävningarna ledde till att ytterligare 396 miljoner euro lades till den ursprungliga siffran. Med tanke på den hårda pressen på EG:s budget finansierades de flesta insatser till förmån för AVS-länderna med medel från Europeiska utvecklingsfonden (83 miljoner euro).

Under 1999 övervakade ECHO:s utvärderingsenhet två stora utvärderingar av samtliga humanitära biståndsinsatser som finansierats av Europeiska unionen under de senaste åtta åren.

Den första av dessa hade begärts av ministrarna för utvecklingsfrågor och omfattade perioden januari 1991 – juli 1996. Denna utvärdering bekräftade att det bistånd som ges är effektivt, trots de enorma svårigheter man ställs inför och trots att en del förbättringar behövs.

Den andra utvärderingen föreskrivs i artikel 20 i rådets förordning om humanitärt bistånd och omfattade samtliga biståndsinsatser som finansierats enligt den förordningen sedan den trädde i kraft i juli 1996. Denna utvärdering bekräftade resultatet av den förstnämnda vad gäller betydelsen av ECHO:s insatser och deras effektivitet, men understryker behovet av förbättringar. Som föreskrivs i förordningen beskrevs resultatet av denna utvärdering i ett meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet (se punkt 2).

Vidare genomförde ECHO en utvärdering av de humanitära övergripande planer som genomförts 1998 och 1999 i Tanzania och Rwanda. ECHO:s finansiering av verksamhet i Rwanda under 1998 förutsatte en övergång från målinriktat humanitärt bistånd till

finansiering av mer omfattande program för återuppbyggnad och omlokalisering i den politiskt känsliga gråzonen mellan nödhjälp och utvecklingsbistånd i Rwanda. Om man jämför med tidigare beslut, var den övergripande planen för 1998 första gången som ett reellt tillfälle gavs ECHO:s företrädare på fältet att på kvalitativt och kvantitativt sätt i stor utsträckning bidra till beslutens innehåll och logiska grund. Den övergripande planen banade väg för ett andra finansieringsbeslut samma år, som finansierade många andra humanitära program och projekt i regionen.

När det gäller ECHO:s bidrag inom ramen för 1998 och 1999 års övergripande planer i Tanzania, bidrog dessa till genomförandet av nödvändigt bistånd inom de givna begränsningarna i detta land. Dessa goda resultat återspeglas i bedömningen av de två övergripande planerna. För första gången presenterades planeringen i en form som medgav anpassning till ändrade förhållanden och en rad möjliga åtgärder valdes ut enligt prioriteringarna. Den form som valts ledde också till att dokumentet blev mycket tydligare och mer lättillgängligt.

Under 1999 publicerades också en handbok för utvärdering av humanitärt bistånd, en uppdaterad utgåva av handboken från 1996. Den nya handboken är tänkt som ett praktiskt arbetsredskap för alla som arbetar inom det humanitära området och har fått en bred distribution.

Slutligen har också en analys genomförts av de utvärderingar som gjorts sedan 1996. Syftet med denna analys var att få bättre spridning av de erfarenheter som gjorts vid utvärderingarna och att skapa en länk mellan utvärderingarna och ECHO:s operativa beslut.

Sammanlagt 22 revisioner har genomförts av ECHO under 1999. Revisionerna avser ECHO-partner som tillsammans mottagit omkring 82 procent av ECHO:s medel. Revisorer från ECHO:s budgetenhet genomförde under 1999 22 revisionskontroller. Dessa avser både befintliga ECHO-partner och icke-statliga organisationer som ansökt om partnerskap med ECHO.

Revisionerna fungerar som ett instrument för tvåvägskommunikation, genom vilket ECHO erhåller en revisionsbedömning av dess befintliga och eventuellt blivande partner och de icke-statliga organisationerna får en viss vägledning i fråga om hur ECHO fungerar.

I slutet av 1999 hade ECHO genomfört revisioner av de ECHO-partner som tillsammans mottagit över 82 procent av ECHO:s medel. Revisionsrätten uttalade sig positivt om det revisionsarbete som genomförts av ECHO, men ansåg också att antalet revisioner som genomförs av ECHO bör ökas väsentligt. Detta håller på att övervägas.

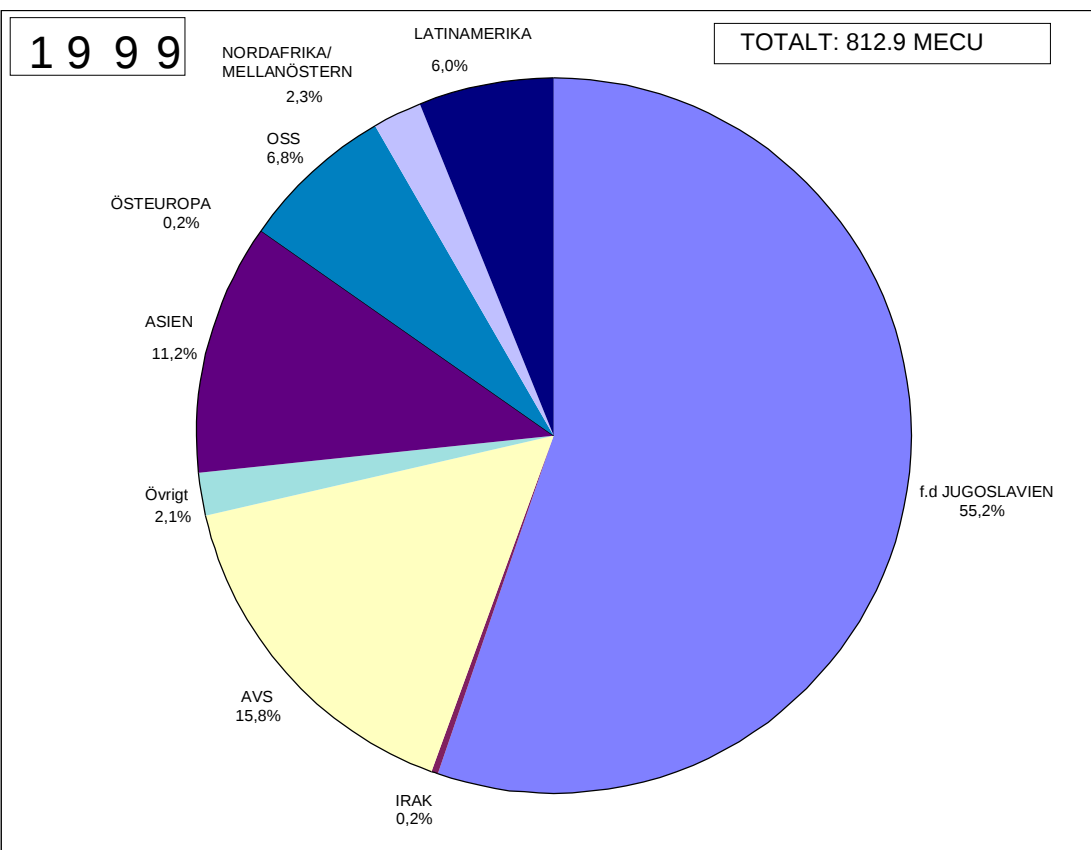
Siffrorna i bilagorna, särskilt i bilaga 5, återspeglar beslut per enskilt land. En stor del av ECHO:s medel riktas dock till mer än ett land, vilket kan förklara eventuella skillnader mellan dessa siffror och de som anges i rapporten.

Uppgifter om sammanlagda medel som beviljats varje enskilt land (inklusive finansieringsbeslut som omfattar flera länder) finns i själva rapporten.

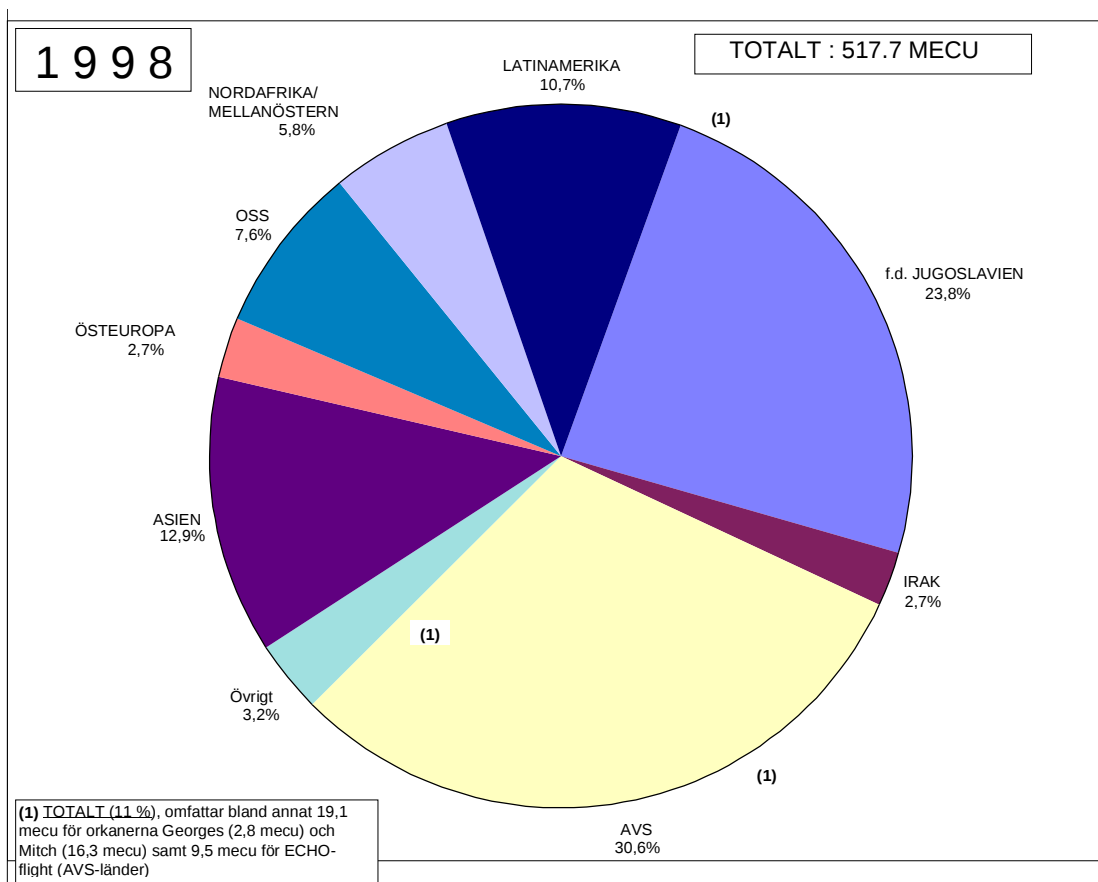
BILAGA 1A

FINANSIERINGSBESLUT AVSEENDE HUMANITÄRT BISTÅND PER REGION

Per den: 31.12.1999

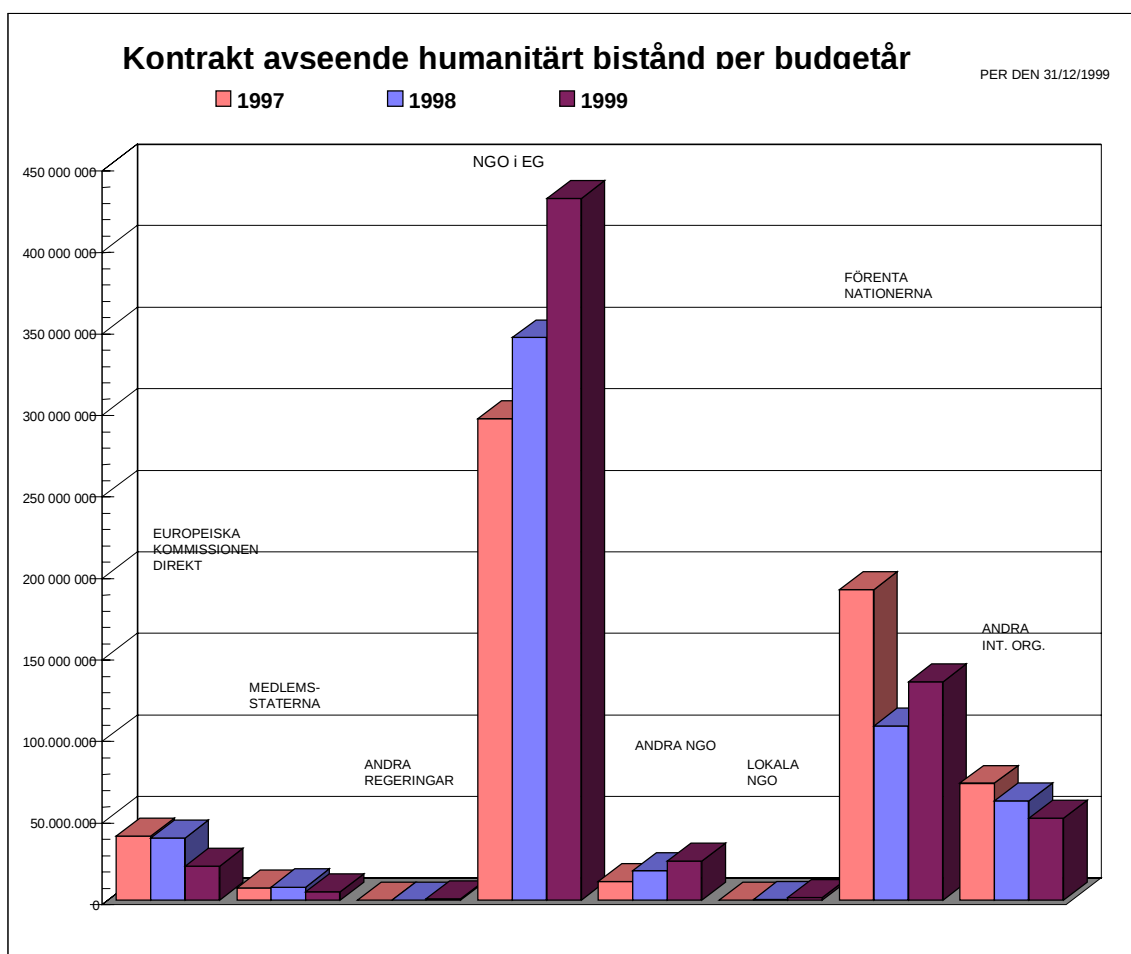

BILAGA 1B

bilaga1 1999.XLS

BILAGA 2

BILAGA 3

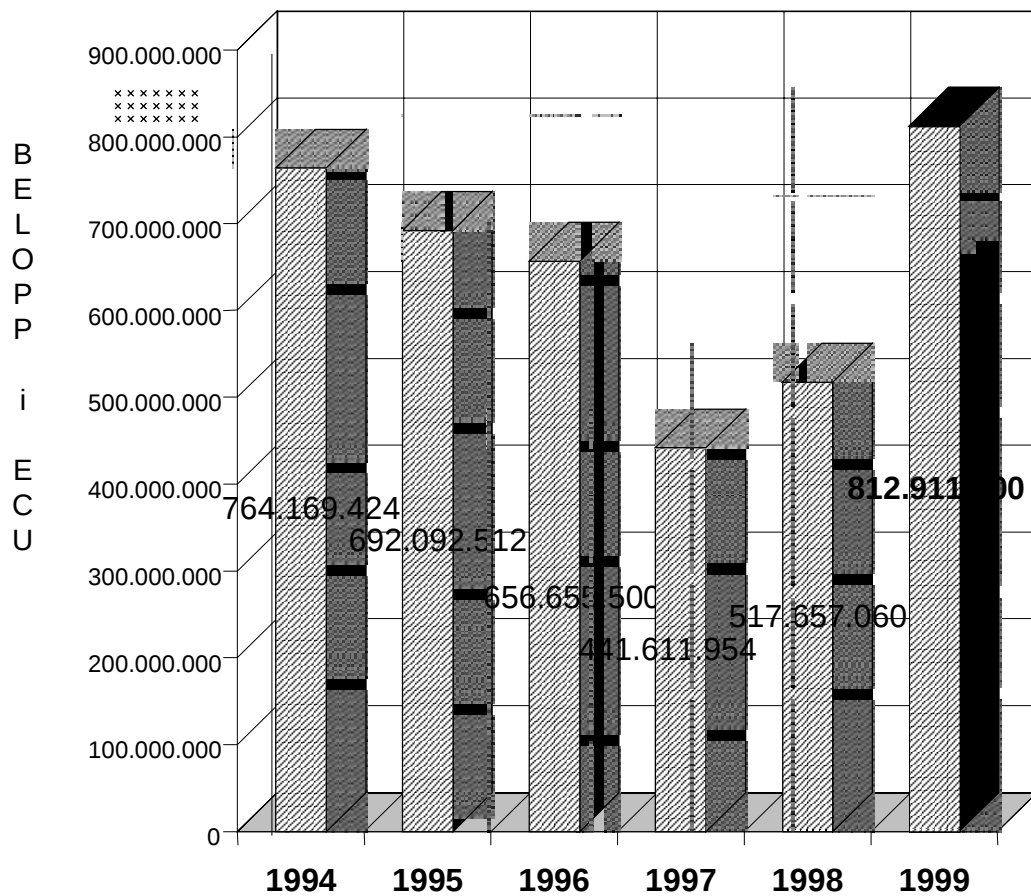
ÖVERSIKT ÖVER FINANSIERINGSBESLUT AVSEENDE EG:S HUMANITÄRA BISTÅND PER FINANSIERINGSKÄLLA 1993-1999 per den 31/12/99

Finans- ierings- källa / Budget- post	Beskrivning	1994	1995	1996	1997	1998	1999
		BESLUT (i ECU)	BESLUT (i ECU)	BESLUT (i ECU)	BESLUT (i ECU)	BESLUT (i ECU)	BESLUT (i ECU)
LOME IV	Artiklarna 164 och 254 (1)	263 268 603	46 456 000	3 487 000	7 420 000	37 387 000	83 082 000
B7-510	KATASTROFBISTÅND	109 522 247	—	—	—	—	—
B7-210	UTVECKLINGSLÄNDER (2)	—	238 339 500	386 550 000	212 162 954	283 089 060	197 974 000
B7-511	AKUT	46 000 000	—	—	—	—	—
B7-211	LIVSMEDELSBISTÅND (2)	—	33 710 000	—	—	—	—
B7-514	HUMANITÄRT BISTÅND	271 380 000	—	—	—	—	—
B7-214	TILL CENTRAL- OCH ÖSTEUROPA (2)	—	236 670 000	187 150 000	158 985 000	135 097 000	450 250 000
B7-515	HUMANITÄRT BISTÅND	50 000 000	—	—	—	—	—
B7-215	TILL F.D. SOVJETUNIONEN (2)	—	93 350 000	49 750 000	36 050 000	37 040 000	55 325 000
B7-516	HUMANITÄR	3 998 574	—	—	—	—	—
B7-216	VERKSAMHET I TREDJE LAND (2)	—	—	—	—	—	—
B7-517	FLYKTINGAR OCH	20 000 000	—	—	—	—	—
B7-217	FÖRDRIVNA I U-LÄNDER (2)	—	38 540 000	21 420 000	19 960 000	17 044 000	18 360 000
B7-219	OPERATIVT STÖD, KATASTROF-FÖRBEREDELSE	—	5 027 012	6 298 500	7 034 000	8 000 000	7 570 000
B7-644	HUMANITÄRT BISTÅND TILL BEF. I VÄSTSAHARA	—	—	2 000 000	—	—	—
TOTALT		764 169 424	692 092 512	656 655 500	441 611 954	517 657 060	812 911 000

(1) Det första 5-årsanslaget enligt Lome IV (1991-95) var på 250 000 000. Det andra (1996-2000) var på 143 000 000 ecu. År 1999 endast artikel 254/F8

(2) År 1995 ändrades budgetkapitlet för ECHO från B7-500 till B7-200.

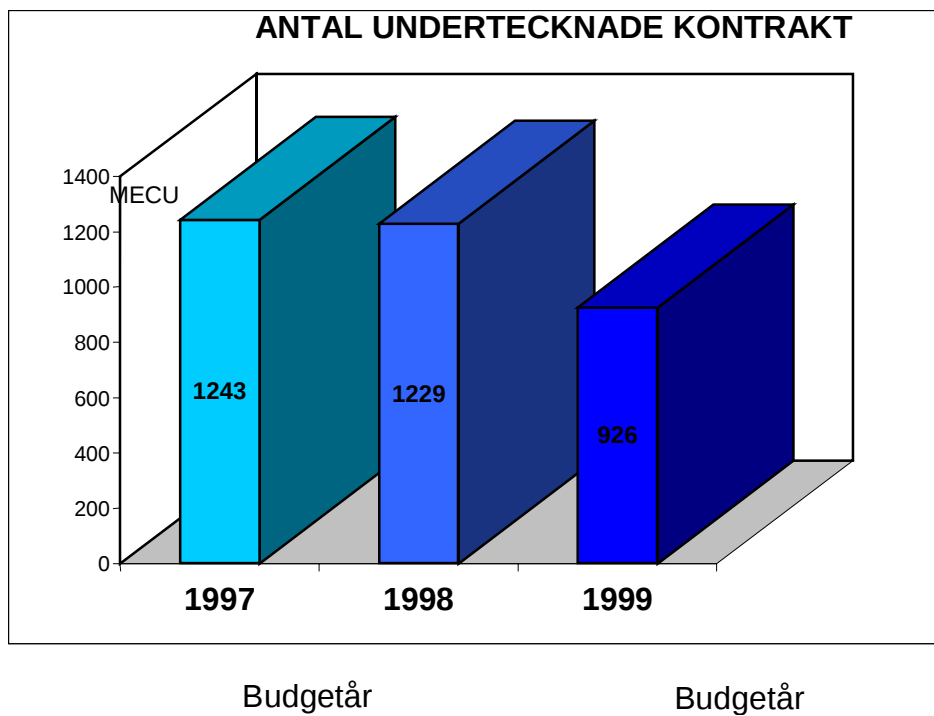
Finansieringsbeslut avseende EG:s humanitära bistånd 1994-1999

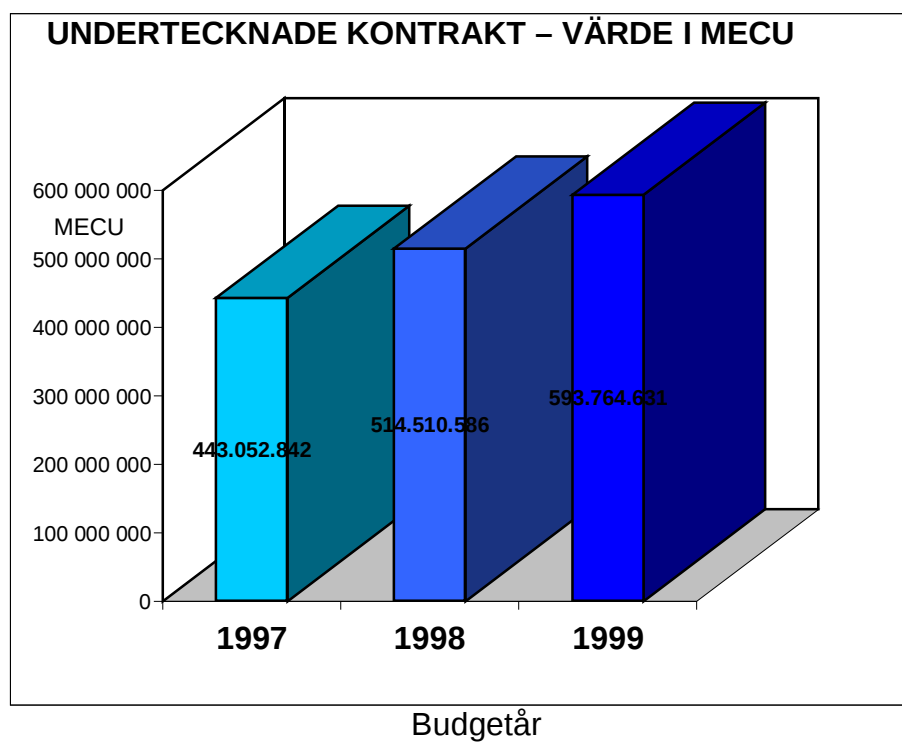

BILAGA 4

Undertecknade kontrakt 1997, 1998 och 1999

Per den : 31/12/99

BILAGA 5

FINANSIERINGSBESLUT AVSEENDE HUMANITÄRT BISTÅND PER REGION 1998 OCH 1999

1998

1999

per den 31/12/99

LAND/REGION	BESLUT I ECU	LAND/REGION	BESLUT I ECU
F.D. JUGOSLAVIEN	123 097 000	F.D. JUGOSLAVIEN	448 500 000
AVS	143 317 000	AVS	128 652 000
ANGOLA		ANGOLA	10 000 000
ANTIGUA OCH BARBUDA		ANTIGUA OCH BARBUDA	
BAHAMAS		BAHAMAS	300 000
BURKINA FASO		BURKINA FASO	
TCHAD	1 450 000	TCHAD	
TCHADREGIONEN (INSEKTSBURNÄ SJUKDOMAR)		TCHADREGIONEN (INSEKTSBURNÄ SJUKDOMAR)	
KOMORERNA	400 000	KOMORERNA	1 610 000
DEMOKRATISKA REPUBLIKEN	942 000	DEMOKRATISKA REPUBLIKEN	20 000 000
KONGO		KONGO (TANZANIA)	
DJIBOUTI		DJIBOUTI	
DOMINIKANSKA REPUBLIKEN		DOMINIKANSKA REPUBLIKEN	177 000
ÖST- OCH CENTRALAFRIKA		ÖST- OCH CENTRALAFRIKA	
ERITREA	1 790 000	ERITREA	2 200 000
ETIOPIEN	2 190 000	ETIOPIEN, ERITREA, DJIBOUTI	7 800 000
FRANSKA POLYNESIEN	105 000	FRANSKA POLYNESIEN	
GAMBIA		GAMBIA	
GHANA		GHANA	
STORA SJÖARNA	76 695 000	STORA SJÖARNA	
GUINEA-BISSAU	2 850 000	GUINEA-BISSAU	2 900 000
GUINEA	2 290 000	GUINEA	
GUYANA	300 000	GUYANA	
HAITI		HAITI	
AFRIKAS HORN (flygtransporter)		AFRIKAS HORN (flygtransporter)	
KENYA	75 000	KENYA	1 130 000
LIBERIA	950 000	LIBERIA	
MADAGASKAR		MADAGASKAR	800 000
MALI	5 000 000	MALI	
MOÇAMBIQUE		MOÇAMBIQUE	500 000
NIGER	2 000 000	NIGER	285 000
PAPUA NYA GUINEA	1 000 000	PAPUA NYA GUINEA	
SENEGAL	660 000	SENEGAL	
SIERRA LEONE	6 660 000	SIERRA LEONE	2 000 000
SOMALIA	4 000 000	SOMALIA	3 340 000
SUDAN	33 960 000	SUDAN	13 500 000
TANZANIA		TANZANIA	5 000 000
ZAMBIA		ZAMBIA	1 500 000
REGIONALT AVS		REGIONALT AVS	55 610 000
OSS (1)	39 490 000	OSS	55 325 000
ARMENIEN	1 600 000	ARMENIEN	
AZERBAJDZJAN	4 600 000	AZERBAJDZJAN, ARMENIEN, GEORGIEN	7 000 000
VITRYSSLAND	118 000	VITRYSSLAND	
GEORGIEN	6 410 000	GEORGIEN	
KIRGIZISTAN	1 800 000	KIRGIZISTAN	
MOLDOVA		MOLDOVA	
RYSKA FEDERATIONEN	6 451 000	RYSKA FEDERATIONEN	6 800 000
TADZJIKISTAN	16 800 000	TADZJIKISTAN	16 000 000
TJERNOBYL-katastrofen		TJERNOBYL-katastrofen	
UKRAINA	1 711 000	UKRAINA	1 225 000
REGIONALT OSS		REGIONALT OSS	24 300 000
ÖSTEUROPA	14 000 000	ÖSTEUROPA	1 750 000
ALBANIEN	11 000 000	ALBANIEN	
BULGARIEN	1 500 000	BULGARIEN	
RUMÄNIEN	1 000 000	RUMÄNIEN	1 750 000
SLOVAKIEN	500 000	SLOVAKIEN	
ASIEN (2)	62 536 000	ASIEN	59 745 000
AFGHANISTAN	19 770 000	AFGHANISTAN	5 750 000
BANGLADESH	8 450 000	BANGLADESH	3 075 000
KAMBODJA	10 000 000	KAMBODJA	6 500 000
KINA	4 730 000	KINA	1 100 000
INDIEN	1 732 000	INDIEN	7 200 000
INDONESIEN	2 500 000	INDONESIEN	19 000 000

LAOS	890 000	LAOS	
MYANMAR	1 195 000	MYANMAR	1 000 000
NEPAL	175 000	NEPAL	
NORDKOREA	4 665 000	NORDKOREA	4 800 000
PAKISTAN		PAKISTAN	450 000
FILIPPINERNA	1 700 000	FILIPPINERNA	
SRI LANKA	1 000 000	SRI LANKA	1 360 000
TAIWAN		TAIWAN	310 000
THAILAND	4 644 000	THAILAND	4 500 000
VIETNAM	1 085 000	VIETNAM	
REGIONALT ASIEN		REGIONALT ASIEN	4 700 000
NORDAFRIKA / MELLANÖSTERN	32 000 000	NORDAFRIKA / MELLANÖSTERN	20 300 000
ALGERIET	17 200 000	ALGERIET	8 000 000
EGYPTEN	330 000	EGYPTEN	
JORDANIEN	1 500 000	JORDANIEN	
LIBANON	4 300 000	LIBANON	
PALESTINA/ISRAEL	6 000 000	PALESTINA/ISRAEL	
SYRIEN	600 000	SYRIEN	
YEMEN	1 570 000	YEMEN	1 300 000
REGIONALT MELLANÖSTERN		REGIONALT MELLANÖSTERN	11 000 000
TURKIET	500 000	TURKIET	30 000 000
IRAK	14 000 000	IRAK	2 000 000
LATINAMERIKA	32 325 000	LATINAMERIKA	49 024 000
ARGENTINA	500 000	ARGENTINA	
BOLIVIA	1 950 000	BOLIVIA	1 000 000
BRASILIEN	1 000 000	BRASILIEN	
COLOMBIA	6 500 000	COLOMBIA	9 900 000
KUBA	9 000 000	KUBA	11 000 000
ECUADOR	2 000 000	ECUADOR	290 000
GUATEMALA	1 410 000	GUATEMALA	2 000 000
HONDURAS	1 405 000	HONDURAS	
MEXIKO	2 250 000	MEXIKO	1 500 000
NICARAGUA	1 560 000	NICARAGUA	500 000
PARAGUAY	500 000	PARAGUAY	334 000
PERU	3 950 000	PERU	600 000
URUGUAY	300 000	URUGUAY	
VENEZUELA		VENEZUELA	400 000
REGIONALT LATINAMERIKA		REGIONALT LATINAMERIKA	21 500 000
Övriga	56 892 060	Övriga	17 615 000
TOTALSUMMA	517 657 060	TOTALSUMMA	812 911 000

(1) Oberoende staters samväld

(2) Utom Irak och f.d. Sovjetunionen

BILAGA 6

EG-KONTRAKT AVSEENDE HUMANITÄRT BISTÅND 1997, 1998, och 1999 (Årtal för undertecknande)

Per den 31/12/99

TYP AV KONTRAKT	1997		1998		1999	
	ECU	I % AV TOTALT BELOPP	ECU	I % AV TOTALT BELOPP	ECU	I % AV TOTALT BELOPP
EG-KOMMISSIONEN DIREKT						
DELSUMMA	39 199 214	6,4%	38 100 895	6,6%	20 805 415	3,1%
SPECIALISERADE ORGAN I MEDLEMSSTATERNA						
DELSUMMA	7 388 000	1,2%	8 070 000	1,4%	5 162 900	0,8%
ANDRA REGERINGAR						
DELSUMMA	0	0,0%	0	0,0%	698 192	0,1%
ICKE-STATLIGA ORGANISATIONER I EG (1)						
ÖSTERRIKE	4 012 000	0,7%	5 885 672	1,0%	4 598 195	0,8%
BELGIEN	27 143 380	4,4%	34 709 559	6,0%	28 521 128	4,9%
DANMARK	5 186 091	0,8%	10 318 800	1,8%	24 325 812	4,2%
FINLAND	1 760 000	0,3%	1 417 000	0,2%	2 329 189	0,4%
FRANKRIKE	91 196 669	14,8%	69 896 507	12,1%	87 382 821	15,1%
TYSKLAND	22 162 640	3,6%	35 631 570	6,2%	43 052 769	7,5%
GREKLAND	1 755 000	0,3%	1 270 000	0,2%	10 397 000	1,8%
IRLAND	1 668 900	0,3%	3 879 000	0,7%	8 541 754	1,5%
ITALIEN	35 492 024	5,8%	56 747 208	9,8%	78 997 000	13,7%
LUXEMBURG	253 529	0,0%	153 000	0,0%	0	0,0%
NEDERLÄNDERNA	21 633 760	3,5%	25 422 706	4,4%	23 104 500	4,0%
PORTUGAL	1 790 000	0,3%	2 086 108	0,4%	2 755 000	0,5%
SPANIEN	32 589 878	5,3%	48 953 103	8,5%	44 880 270	7,8%
SVERIGE	4 700 000	0,8%	1 716 394	0,3%	1 420 000	0,2%
FÖRENADE KUNGARIKET	44 010 740	7,2%	46 898 913	8,1%	70 121 493	12,1%
DELSUMMA	295 354 611	48,0%	344 985 540	59,7%	430 426 931	63,6%
ANDRA ICKE-STATLIGA ORGANISATIONER (1)						
NORGE	2 956 000	0,5%	1 900 000	0,3%	1 000 000	0,2%
SCHWEIZ	4 113 000	0,7%	2 830 000	0,5%	4 055 000	0,7%
USA	4 263 000	0,7%	13 370 000	2,3%	18 977 445	3,3%
DELSUMMA	11 332 000	1,8%	18 100 000	3,1%	24 032 445	3,5%
LOKALA ICKE-STATLIGA ORGANISATIONER (1)						
DELSUMMA	0	0,0%	500 000	0,1%	1 750 000	0,3%
FÖRENTA NATIONERNA						
FAO	800 000	0,1%	0	0,0%	560 000	0,1%
IDNDR		0,0%		0,0%	123 000	0,0%
PAHO	306 000	0,0%	1 530 000	0,3%		0,0%
UNDHA	100 000	0,0%		0,0%		0,0%
UNDP		0,0%	1 020 000	0,2%	1 350 000	0,2%
UNESCO		0,0%	3 000	0,0%		0,0%
UNHCR	100 571 000	16,3%	61 794 000	10,7%	79 020 000	13,7%
UNHCS	700 000	0,1%		0,0%		0,0%
UNICEF	12 186 703	2,0%	13 445 000	2,3%	15 710 200	2,7%
UNOCHA		0,0%	32 000	0,0%	445 000	0,1%
UNRWA	1 680 000	0,3%	200 000	0,0%	1 020 000	0,2%
WFP	70 712 069	11,5%	27 793 059	4,8%	29 695 000	5,1%
WHO	3 515 000	0,6%	1 030 000	0,2%	6 000 000	1,0%

DELSUMMA	190 570 772	31,0%	106 847 059	18,5%	133 923 200	19,8%
ANDRA INTERNATIONELLA ORG.						
DELSUMMA	71 657 600	11,6%	60 822 950	10,5%	50 224 632	7,4%
Återkallade anslag						
Övriga			115 000	0,0%	9 964 917	0,0
TOTALSUMMA	615 502 197	100%	577 541 444	100%	676 988 632	100%

(1) INKLUSIVE NATIONELLA RÖDAKORSORGANISATIONER

(2) EN FULLSTÄNDIG REDOGÖRELSE FÖR UPPDELNINGEN PÅ ECHO-PARTNER ÅTERFINNS I ECHO:S KVARTALSSTATISTIK

BILAGA 7

Förteckning över projekt som får finansiellt stöd från ECHO:s anslagsfond

Mottagande organisation	Organisationens hemland	Förmåns-tagande land	Beviljat belopp euro	Finans-iering (i % av total budget)	Syfte med anslaget
Institut Français de Droit Humanitaire (Jean Pictet)	FR	INT	13 550	29%	Internationell tävling mellan studenter från 24 länder i internationell humanitär rätt
MOVIMONDO	IT	INT	50 000	35%	Sommarkurser i internationell humanitär rätt för studenter från Afrika och Europa
Universitet i Alicante (M.Hernandez)	ES	INT	28 000	70%	Kurser i etik för biståndarbetare från över sex länder
Universitet i Aix-Marseilles III	FR	INT	47 800	57%	Program för intensivutbildning för deltagare från åtta länder
BIOFORCE	FR	INT	24 300	55%	Seminarier om etik i samarbete med internationella organ
International Rescue Committee	UK	INT	72 400	39%	Initiativ för strategisk utbildning för personalsäkerhet
SSSA-PISA-skolan	IT	INT	17 000	26%	Kurser i fredsbevarande och humanitära insatser för studenter från 25 länder
Universitetet i Deusto-Bilbao	ES	INT	231 300	16%	Utbildning i humanitärt bistånd och budgetfrågor för deltagande från åtta länder